

JYLLAND

KATTEGAT

FYN

BOGENSE

FREDERICIA

BIRING VIG

MIDDELFART

ODENSE

KERTEMINDE

STORE Bælt

ANBORG

ASSENS

TORØ

Lille Bælt

ALS

HORNELAND

FAABORG

SVENDBO

TIURØ

ÅRHOJ

TÅSINGE

RUDKOBING

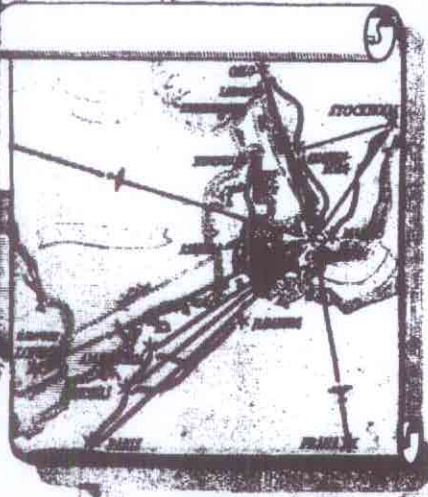
LANGE LAND

ÅRØ

MARSTAL

ØSTERSØEN

Store Bælt

0 20 40 km

Sommerferien 1962.

Opvåknings- og en god foring som samles 1961
beståttede det risikøse fikket ^(sig) også i år at holde
ferie på hjul og i det indenfør landets grænser.

H. H. og Bedil lyde og hund villig at gøre V. H. og
selskabet for en tur, og fredag 20/7 kørte familien over-
bord i bymbil til Esbjerg for at hente det hele. Ved afre-
sen holdt Korten for døren, og vi gik i gang med at eftersøge,
om vi nu også havde hængt alle hængsler, konserver m.m.

Ting kunne vi på ferie i Horsens, hvor vi da også først
skulle for at fejre Pors 70 års fødselsdag, hvis festligheder, det
af hensyn til bl. a. os var udsat til senere dag.

Lørdag middag kom Viggo hjem med sin indmælelse
til kriminalassistent, en glædelig overraskelse at støde
hjem med.

Da også Frigør kom hjem fra arbejde og vi havde spist
gik Viggo og Frigør i gang med at pakke bilen. Ruffert for-
tæller camping-sæt + søvposse tæppe og camping-sengen + hæng-
sler og med rest på bagagebæreren.

Ikke-færdig foregik den sidste del af dette arbejde i
rytme, som man har allerede nævnt i år, så vi startede
vår sommerferie 1962 (21/7 - 30/7) i styrtreg og kørte
14²⁰ med tommen rullende over hovedet fra Sønderborg,
og den nye kørte kriminalassistent førte os udbetoldt
til Horsens efter en tur med stadig kortere kørsel og fort
på mellem 50 og 80 km. t. (mest 60).

Som sædvanlig fik vi en hyggelig modtagelse i Horsens,
hvor vi gæste vore fjer og hilste på Olga Horning, for
vi var et øjeblik på Frydovig med jordber til for (lym og l.)

Udbyrds bemand vi konstaterer, at for var i god
bedring efter sin operation, såsom det endnu var det
stemme hjerter og den endnu var gigt at slås med.
Efter en kort visit kørte vi altså til Ny Horsengode

Monday 23/7.

hvorfra vi i folketogens kiel blev transporteret til Lyck
ker, hvor Asses gode gilde blev fejret med deltagelse af
heli den Pictoriske familie både den fra Høstport, der
i sin tidlige var kommet hjem fra en turist kiel til
Blumen, samt de unge nygifte, der dagen før var kommet
hjem fra deres bryllupsrejse til Tyskland. Desuden var
familien Hindholm fra Lilleborg + sigesner, familiens
tinggør, sognemand Andersens + vi fire fra Sønderborg med.
Dygtig med og drikke, godt humør og lystigt samvær
med både taler, skæles og hurrer. Den fine aften!

Næste dag: søndag 23/7 tilbragte vi på Frydsvig.
hvor vi lidt forsinket fejrede den nygift overstående fødselsdag med meget af dygtig med, et snops, rygning m.m.
Lidt skinnende solen da også, vi vi nød os på
sigt til den familiebilledet på terrassen.

Det var en meget tiltalende stue på frien, men
mandag måtte vi tidligt ind af fjærene for endnu
nygang at pakke og gøre klar til campingturen.

Om aftenen jakkede til, smurte jeg frakostpek
ket til os og havde termokeffe til turen. Efter afsked
hjem sendt i Ny Havnsgade, Bagervej (hvor ledsel for
selskabet var) og Frydsvig sluttede vi fulgt af mange
gode ønsker på vores tur.

Monday 23/7 kl 9. Borte vi fra Florsens. Vejret var
både godt og solen skinnede. I den Veste så vi en
italiensk person rejse ligge på båret med alle påfærd
m.v. spredt omkring, men passagererne var kommet gode
fra ulykken, ved jeg ikke, men gik så det ind.

Kl 10⁰⁵ holdt vi ved landssoldaten i Fredericia, hvor
vi de næste 1 1/2 time så på byen og dens utro digheder.
Vi gik rundt på voldene, hvor frien fejrede afslutning, derefter
gjorde vi med meget bister mindes marker for D.S.B.'s del
hvor i mellem også Vigos antet figurer.

Fjergens fandt en interessant julekerkegjord i en fabriks-
gave, hængt i et lille smukt kirke, hvis smukt ind-
skærne prædikestol og skønne bølgede mosaikrude (foto)
med en rød og grøn opmærksomhed.

At 11³⁰ fortold vi Fredericia. og kørte over Lillebæltsbroen
til det skønne Fjerg.

Det er vist på sin plads at nævne, at Fjerg i detaljer
harde indordet det hele planer for Lisen. Stater af Løjet
fra biblioteket var blevet gennemset og fortalt alt om de
sværdebyrder såvel af bygning, museum og naturstør-
heder m. videre. (På hele Lisen kiggede Fjerg og ved
hjælp af de generel statskort rimt på alle de idyltiske
søer, ad hvilke vi aldrig inden dette kort havde fundet den
bestemte sejlstedet.

At 11⁴⁵ rulle vi Skindsgade Stet. Det første stet vi har set
er ca 1200, men den nuværende bredbygning er opført 1784
og længdes m. af forringelse, "Korden" det nordiske stammet.

Vi spadsere i den smukke park, der terrasseret formet
gav helt ind til vandet, hvor vi da også var og Fjerg i
den stærke blæst var ved at blæse i vandet fra en m. al.

I gården var to meget kalne træer som Fjerg skule
og jeg blev forenet ind med det smukke stet som baggrund.

Herfra gik Lisen til Middelport, hvor vi parkerede i et stort
indmuret julestations, mens Viggo derfra ringede til telefonen
og vi alle så kirken, hvis altbortale fra 1650 er skåret i brok-
stet (krænkkrænk) med maleri af E. V. Bækensberg fra 1843. Prædikestol
fra 1596. Herinde var også opstillet et betydeligt brænde stykke
fra en strandet træ. I stovene var fulde museumet lukket
på grund af middagspause, så det måtte vi nøjes med at beundre
indenfra (foto) hængt Lisen gik til haven, hvor vi så
Lillebæltsbroen på opstand (foto).

Efter disse anstrengelser var proviantbude vi, drille var det
den fra Horsens medbragte frokost, som Bage til eftermiddag.

dags og opstuskeffe. Vi mødte selvfølgelig også en tur til
den gamle færgested Strib, hvor det åbne bosted endnu syntet
en lille færges.

I nærheden af Strib opstod vi frokost på en bank i det
fri, hvorved Fingelund og jeg indtog en lille "tidpløj" hos et
smukt jernstien samt ved syd af Fingelund i sit træ over
vi bakkene. Kl. 13³⁰ var vi færdige til at køre til Bojense,
hvor vi havde en del rum i byen, der var utvækket.

Vi holdt på en stor plads omgivet af træ og træskov (foto)
i nærheden af kirken, som vi også så. På byens træer
var der flere steder skilt med "spytning forbudt", det
en fjendsigt tid. Det var også et par store bindingsværks-
huse der imponerede i stil, der var en en gammel
bøtmandsgård (foto).

Udfølgelig mødte vi heller ikke fristelser til af for-
rige Viggo ved siden af dammen, der er en kopi af
en berømt skulptur i Bruxelles af en lille dronning, der
det vendte springe på den naturlige måde. Det ja,
Viggo, var der sådan en lille fyg, så kunne du spore dig
nogen tilfældighed! Uden for Bojense fandt vi et udførelse
til at indtage eftermiddagskaffen kl. 15, men
da det lygde at stå lidt drevet blev vi i bilen. Begynder
vi vi også at klatre på en høj sten, som jeg kom
i træstigt med os, at det var for meget for bajsomme
min søster med os, så jeg resten af dagen mødte gå
ud frakke for ikke at bølge mine med menneskers
tølmisest for stærkt.

Det disse næsten utvækket yndige omgivelser med lin-
ingsværksgårde og træer ligger uden af det de mest udbredte
skulpturer og myntede bygninger, jeg tror sel og med træer
så blomsterrige og yndige, at man let forestår, at Fingelund
har fået tilnavnet "Dommerskes træ", hvor vi min resten
af dagen, der var borte, var det var helt vidunderligt, vi

tilflugten til hovedrye.

Ved næste busstoppemulighed var Glavindrup kirken (ved Skamby) Her står blandt andet den runde sten, der har den længste indskrift, set af Ragnhild (født af Oursallens)

Derudover fandtes resterne af en skibssalving 137 m. lang (2 m. bred bestående af 2 rækker høje sandsten. Fundet mindes at stamme helt fra vikingetiden. I denne mindetind fandtes derudover en del store mindestene for blandt andre drager for gunforringene, strøvbændels ophængelse o. s. v.

Ved Slæpe så vi det smukke Jællund slot, der allerede er nævnt i det 14. årh. Det er rødt kalkstensbygning nu, men vi gik frydligt ind og spadsede i den smukke park, hvor palæet var midt i ligge-stole. For at indskyldte en frakket ved til syne badende i søen ved søen. Mange et flot lysk til stor morskab for os andre. (Foto Loh. ved solen)

Den 16³⁰ kørte vi videre for at gæste Kongens blomsterpark, derovre var det lukket, det var åbenbart blev var lig plan-let, men her i den så berømte blomsterpark. Heldet kunne vi derovre heller ikke rigtig komme til at se, men her var det skönt omkring stedet. En rigtig flok turistkomiteen de andre var på en af de små nye ved søen ved søen at standse trafikken, de flyttede sig ikke spor for bilen, det for at indgå at køre anden om, måtte have sagt noget ind at gøre dem rødt og give, det var?

Efter lange at have kørt gennem efter Vestby hoved Voldsted nåede vi ved 18 tiden Odense, som vi kørte igen men til campingpladsen ved Blommenslyst ca 9 km inden for Odense. Herfra ankom vi kl 18.

Det viste sig at være en meget smukt beliggende c. p. Den så ud to små søer, hvor fra der var skråning der var alle sider. Omkring søerne var der meget smukt blomsteranlæg og i og ved søerne var der et rigtig fin

delst, mange stager morsomt me stemme og rade finge, stamme
og andet. Det var også fulgående stryktions samt almindelige
hins, pifing og et rådyr i indtrykkene, så det var et el-
derado for him og dyrenes. - Vi fik enist en flods
i den modsatte ende af indkørselen lige op til et sket-
bryd og ned mod søen.

Vejene var meget opkøbt af omiedret, så mange af
campisterne måtte træde en by at jende kind, når de
kørte fast. Odense havde nemlig også tirsdag fået sin part
at det tryk, og om talle på første side, de havde ved den
lytighed fået 42 m.m. vand og ikke ret mange lille træde
Odenses blev det siden rade indvendig, fortalte en som
piet mig.

Fjorten og Vjgo fik hurtigt lullet ryk og jeg gik i gang
med at lave maden (Cornillas pølsest + jordbar og ludsle-
fers de ludsle. Maden blev nydt i lullet, brøget vi hurtigt
vaskede op og ryddede til side, for at tage til Odense.

Odense var ind til et var en dybt ly, som vi godt
vil se meget mere af en anden gang. Mandag aften
gik vi først og gennemskat for at se H. E. Andersens hus,
som vi da også fandt (foto); Hans Jensens stude. Det fandt
en træstamme samtling af bjer, træ, klipning, bymning og
personlige yndele. Originalmanuskriptet til en mængde
af H. E. Andersens værker, de diktionskarakterer samt hans
været i talrige oversættelser. Den del målet og ludsle mæng-
gæstende, kuffet, arsløghed og ordnet, fr. Det var
et nok meget at se på. Vi kunne have tilbragt mange timer
derinde, men da det skulle lække det 9. (21) måtte vi drøste
gør os færdige til den tid. Bagefter så vi lidt på de flod
ophyste og pyntede ludsle vinduet, Odense er en storby, og
vi havde da også ludsle med at finde tilbage til den
parkeringsplads, hvor "vot" kørte vi efter ludsle.

Efter bymstørmen til lullet drak vi øl og kaffe og så
til Rys ludsle i til (T. H. og jeg) og ludsle (Fjorten og Vjgo)

Tirsdag 24/7.

VII

Tirsdag morgen var rydte vel fyldt med enkelte skaget, da jeg hilb for 6 stod op. Toiletbygningen lå 4-5 m. gang fra toilet, men den yndigste hit i det fri buskstrøm anlæg.

I et muret hus fandtes tre damene 7 toiletlet og et lignende antal søsterkammeret på red. Det var indvidere adgang til varmt brusebad mod betaling. Udenfor fandtes et langt bord, roste og brøst og distikere indru et bord med et par gasblæs. Herfra bymbragte vi så i gædder og raskhed vores vand, hvilket var noget af en lidrift den lange ry, hvis man da ikke ville spille op og med ad sig selv, hvad I. dr. selvfølgelig prøvede.

Da familien var kommet på højtid gik jeg i gang med at lave morgenkaffe og smøre morgenmad af fiskeol, jeg kunne sidde inde og gøre det med den yndigste indsigel over søerne og lillbyen. En lill naboske kom og bandede et par stykker ryebrød for at kunne smøre munderne fiskeolpatte, og kom efter tidsalgets åbning og belatte lillage.

Det var en velassorteret forretning med morgenbrød, Kage, Kaff, Konserver, trilled artikler spirit og alt, hvad en camping nu ellers kan stå og mangler, det blev åbnet kl 7.

Vi drak morgenkaffe i det fri (foto) og fik hurtigt ryddet til side og rasket op, hvorefter vi forlod toiletet kl 8³⁰ for at følge fjerns program. Den første værdighed den dag var bystemet i Marslet (foto) hvorefter vi kørte til Biskende, hvor vi så kirken med mindetale for Hans Taisens fødsel 1494. (foto).

I derinde så vi det flotte store bystemet hvor et stort klippede træ røks op gennem træet i en niellsten. Udenom står de mange sten, et par af dem med navne; som bystememændene sad på indet midterne (foto).

Ved 10 tiden nåede vi Helstenhøns Stet, hvor man ifølge Politikens turisthåndbog kunne have parken nede på husdag. Det

vor os derfor en stor skuffelse, da vi mødtes af skiltet
"Fryns adgang". Vi søgte os dog forsigtigt nærmere ind mod
det meget smukke slot, som rigsråd Jørgen Alfeldt byggede 1580
(da hed det Højskille) Ellen Marsvin byggede forbygning til
og kaldte den Ellerstov. 1672 opstilledes heroniet Holstenhus.

Det smukke slot er omgivet af en pragtfuld park, som vi
altså gerne fik tid at se af. Jørgen søgte sig, som den mo-
digste ind gennem slotsporten forbi indre et skilt med
adgang forbudt og fandt meget hyggeligt, der betegnede,
at man ikke måtte gå der, det havde været adgang for plet-
likerne, som i midlertid havde misbragt gæstfriheden.

Også måtte vi efter længere tid se blanke blikke
og (fotos) af alle rulle vidne.

Sti 10⁴⁵ nåede vi Højskov og parkerede i nærheden af slot-
et, som vi derefter var inde at se.

Slottet er anlagt allerede 1170 og blev på grund af sin centrale
beliggenhed midlertidigt for demotroffet. Herfra indstille Erik
Kipping (herfra) landets første forfatning; og her dømtes hans
morder 1287 fædelse. Her blev Chr. IV. givet 1481.

Når man kommer den fine omgivelser, det er godt af
Søndervang slot som museum, og her set slottet som f. eks.
Rosenkrantz og St. Peder, blev Højskov udsat for en skuffelse.
Slottet og rummene var imponerende, men borte fra et
inkelt stak og bord indeholdt slottet ikke andet end nogle
gamle kister, hvis oprindelse ikke engang var oplyst.

Forst oppe var en morsom sejlvej (foto) og en flot
indrigt set af glædehusene.

Vi fik meget tid på voldene og havde derefter med
til kirken, hvor man kunne se markant ind at en indgang
helt oppe ved altet. Kirken var lys og smuk og med en meget
fin lille kystkrone i øgle getisk arkitektur. I øst enden var
bygget for denne kirke.

På det overfor liggende byvænne var det i et gammelt kloster,
allertid i minnets kalden, indrettet en salgs- og stilling
med bilspladsarbejde, besættelse af mange biler og instandelse m.v.
i smag med "den permanente" i København. Det var adgang
til inden købsstang at have det hele, og det var mange fristelser
(foto) (Hvad som f. eks. i vinduesmalerne var særlig fint indrettet).

Vi provokerede i dyb og fortsatte ind forbi Nyborg Strand
med det flotte hotel og borte derfra til Strindshoved.

Altens mine tre gik for at se "Halskøt" lige ind og op alle
sine biler ind på tilkørselsvejene og tage nye ind, blot jeg
liggende på bagsædet af bilen på forberedelsespladsen og
prøvede, om et par biler kunne bringe mig i orden, des-
været var jeg de første dage af tirsdag stadig plaget af den feber,
jeg næsten var lige borte gået med, og som frimodig indtoget
end selv fik mig god mig en voldsom hovedpine, der jo ikke
gjorde mig til bænken indstillet dende eller særlig betydeligt
begrænsning. Lidt hjælp det da, og vi borte med Strindshoved,
men min begyndte vores daglige rejse efter en tydelig forkert
plads. Da det, for at tilfredsstillende os alle, var det nemlig mange
ting, der skulle bruges herover til. Der skulle borte være en
strømning, gæstebud, borte med to. Udvisningen skulle være køn
og stedet ikke lige for nær betydeligt, ligesom der ikke skulde
være andre campister, der havde frimodig stedet så velgørende,
at de havde stået sig med. Endelig skulle det være gode
"afredelsesmæssig budst", meget det var os alle meget pålignende.

Denne rejse og rejse gik sig hver dag både til
frokost og kaffetid og resulterede i, at vi gerne begyndte
at sige mange kenderes for det var helt op over.

På foto ses, at vi denne dag fandt et dybt sted,
hvor vi fik både fyldt op af "loint af" fjernt dag med
fuldt stop på grund af en kommende brokke. Følge
denne imponerede over bekræftelsen.

Styrkede Kirke vi videre for at se det så omfattende slad
-byskit. Her på en Bank i Kirkeninde fjort højvælls en
af ridders tidens stormænd med sin ridetrest + 10 andre heste
4 jyskeinde sine fornemste smykter og våben, så han på
sædlig vis kunne stæne med Valhal. Billedet blev gjort 1735
af arkadegen, opstillet Helweg skulpturen, overblikket og indret
det til museum. Derovre var det ikke lige nok med i grob-
brat ringen til at billederne dog fra byttedes. Man kunne lige-
vel se skulpturen i baderstuen, ligesom groens øvrige fund
var lagt i mønstret. Vi var færdige med at have sladdet skibet
og den prægtfulde tidsrigt over Kirkeinde og ind til Kirkeinde
del 14 og Kirke ind til Kirkeinde, hvor vi først så den
smukke Kirke, der stammer fra 1200, foto, der vises Kirkens
indre med den smukke prædikestol, der stammer fra 1676 og den
lyndommelige dødsfond med dødsanglen.

Derfra gik vi til Kirkeinde museum, hvor besøget på
grund af den fabelagtig mængde af dygtige kunstere, blev
en af verdens store oplevelser. Museet er indrettet i en kin-
dingtons værkerbygning fra 1630 og indeholder det meste interi-
ør, bordskive, bystue, gammelt Ridders Kontor samt
interiør fra en mange gamle håndværker værkstedet, hvis
oprindelse og overordelse kunstneren med mange færdighed
kunne gøre rede for. Som ekstra gave vist var der en stor
malerisamling af Jørgensens søn og Fritz Lyberg m. fl.

Her så vi også maleri af den smukke, der inspirerede til
sangen "min smukke var fra Kirkeinde". (Billed byggeren
Rikard Rind-Jensen har de også forvirket, smukke, der står
nu i Longebro.

Inden vi forlod Kirkeinde kille vi kort og færdig, så
familie og andet kunne få et blik på fra os.

De klokken var 15³⁵, var vi kuffetstige, men først
overfor Hveringe husejend fandt vi en lund plads at stå
os med på (foto), efter denne opmærksomhed gik vi videre

forbi det smukke Salmelund borg omkring det Stikkerup, hvor
 fjoget betygsafende os med et krusifix, der stod ved vejen.
 Næste station på vejen var Skirtrøj, der ligger lidt nord
 for Skirtrøje. Det er Fyns største og smukkeste jellerstue fra
 den yngre stenalder, der her findes i en meget grønt.

Ad en lang mørksti nåede vi til byen, og da vi havde
 kigget den, fandt vi ved indgangen til kommunen en del
 stenslugs, så vi blev betænket med et sådant kime byggen-
 de færdig gennem den 7 m lange gang, der førte til selve
 kommunen, der er sat af 18 stensten, på hvilke 7 røddige dækslen
 briller. Kommunens længde er 10 m. Vi smedte nogle tanker
 til de, der foreslog byen med lys, uden briller, men ikke
 kunne have hørt alle røddige grøntkornet. Fra byen var
 der en pragtfuld udsigt til den fynske landskab. (fotos)

Fra dette smukke landskab kørte vi mod Skirtrøje, hvor
 det nu er nok at være en halv vej op mod moderne rekke-
 huse i mange. Vi kørte hurtigt op til hotellet, der er meget
 højt beliggende, styk tid og med den store udsigt til den
 indet, så det blev de ikke rige af, kørte ikke de 25 år, men
 skulle give for at nyde udsigten fra et him, der dertil nået
 i byen med træerne, fik de bøllet fra os. Vi nikkede med
 en af de store sten, under naturen havde været for os som
 indsigtsfuld (fotos) og indsigtsfuld var flot, men kunne se
 uendelig langt og med hjælp af briller og kort stod faste de
 forskellige bygninger og vandpartier, men kunne se.

I Skirtrøje tænkte Viggo og den brugsforeningen hvor den
 søde ekspedition på betingende fynske indtøvede Viggo med,
 at på benene gives der ingen dividende.

Den moderne boligbyggeri mødte var gode da vi nået
 - de Lindøtarflet, og forstod godt, at de oprindelige beboere
 ikke alle var med lige stor udvirkelse på de nye tidens ind-
 virken på den skønne natur.

Men vi nåede sig nu 18 og det var tid at møde

med Odmuse og Rødgrøderne. Udmfor Odmuse holdt
 en omkørselsry, hvor jeg skrev til familien, ja og
 ind i Odmuse pillede jeg Røderne i postkassen og så gik
 det med "Blommestryk", hvor vi fandt alt i orden.

Det var så koldt, at jeg straks efter omkørslen kl 19
 den første og eneste gang i disse tider iførte mig støvler,
 mens jeg søjede for moders påsæt med ris og æbler, hvor-
 efter Viggo bandede chokolader til os. Vi spille indendørs,
 og da midt i den første så snub, blev vi i teltet om aftenen
 drak kaffe og plantede hinens videre fortalt i det lille.

Efter aftenpræsen (i en rirkede radioen i bilen, så vi
 til stedsind kunne holde os om internt om myktererne)
 kaldte vi os" og så på hinens det hyggelige telt liv, der
 indfaldede sig på pladsen. Folk brugte himmelen og fik
 sig enden en kaffelid eller en "gibbetraktet" i lystigt
 lag. På pladsen var også et telt i en særlig
 position, hvor de, der havde lyst til det, kunne se frem-
 syn.

Igen onsdag morgen stod vi op ved 6 tiden, det
 havde slet koldt om natten, Viggo havde frokost tid, men
 morgen var stens og solrig, så vi alle kunne nyde
 morgenmaden i det fri, hvor også frakost pakkerne
 blev smidt. Det var denne dag om frokosttid, hvor
 jeg til Viggos indrøm havde tilsat med en lille pakke.

Denne dag skulle teltet pakkes sammen, så Viggo
 og Jørgen havde travlt, hvilket gav mig tid til at få
 min underdel syet sammen.

Alt 9 var vi færdige til afgang fra denne smukke
campingplads.

Vi ville have set kirken i Freizinge, men den viste
 sig desværre at være østet, og trods vi gik helt rundt om
 den fandt vi ikke en anden dør. Dermed gik videre til den
 lille kille, "Halekille" der er forsynet med brat og rødt

park. Kilden var indtørret. Om det var sandt det, det troede inspireret Viggo (foto) til at efterligne charmeren for om muligt at skaffe rede til den udtørrede kilde ved fj ikke.

Vi så også i forbi forløb den smukke Frøingegård. En flot bindingsværksgård opført af Oluf Jaa ca 1588. Thomas Kingo købte gården 1697 og døde her 1703. (Rid bindingsværk)

Hellerupgård blev også præsenteret på vores vej til Cornholdt herregård, hvor ypperst gæstfrihed herude stillet parken i enden af præstebens luskylde, (fotos) vi benyttede lyttebrænde og brænde længe i den smukke park. Bygningerne til smukt omgivet af vand og på staldbygningerne, sad det på gamle hundebæres huske og køkken, det så morsomt ind.

Det skulle være en dyrepark ved Cornholdt, den kunne vi forårs rindt efter i det stærkt lakkede terræn. Vi kom også forbi den smukke Sykkesholm, det var samme ejer, som Cornholdt. Ja, faktisk kunne vi ind gennem porten og vandt på dens gårdsplads.

Det var på denne egen magtige pludselige stigning af fjeld i terrænet, så det var som at køre i rullebane.

Det var her, vi for første gang i enden kørte, var ved at kørte på, om J. W. den kunne komme til tops inden at ligge.

Det var en tilgribelig smukt med små gamle bindingsværkstue, hvor man, som så ofte her på Fyn fælle sig ved mindst 100 år tilbage, trafik var der heller ikke meget af og det var også svært ikke at møde nogen på de smalle snævre veje.

I bindingsværk Lille Viggo drikkeres til vores frokost og spist til at være med på, hvilket fik købmanden til at være morsom med hensyn til at drikke grønt blandet i øllet.

Vi var nu på færd efter Lærkestemmen og prøvede den gamle Glomp herregård, hvor det var alle tiders store skræppe. Vi måtte nøjes med at fotografere på opstent.

Onsdag 25/7.

de har ikke en adgang, og man ikke kunne se stallet sat ned. (foto).

Danesholmen virkede virkelig imponerende, som den lå i landskabet 12 1/2 m høj over jorden. Den er Danmarks største vandublekt aflyst af indlandsisen, den ryer 1000 tons og er 46 m i omfang. Jørgens billedet giver glimrende indtryk for dens størrelse. Efter at have klatret på den og klatret om den fortsatte vi til Hesselagergård, som i 1231 var kongsgård. Huserende bygning opført 1838. En smuk bygning omgivet af veldyr. Vælgang med skydeskive og yndommelig rundbuegælle. Der var en parken ikke tilgængelig, så vi måtte nøjes med at nyde synet fra ryen, hvor fra Jørgen tog et par gode billeder.

Ved middagstid nærde vi Broholm, hvor vi frydfuld spadsende i parken, hvor jeg faktisk ikke tror, man måtte komme. Der var en samling af oldtidsrejser, der er i et museum i parken ikke tilgængelig, og vi listede os stille forbi stallet ind til bilen (foto)

Nu gik det longdyssen i Brøndager, som vi havde kørt rundt for at finde. Til sidst måtte Viggo ind at Rike Røffe for at skaffe os et ride, hvor vi skulle se den, selv da der var det ikke helt let, men endelig lykkedes det.

Longdyssen er 60 m. lang og er omgivet af 2 rækker sten 52 i den ydre og 45 sten i den indre række. Den ligger midt på en mark med mælt høj beklædning af sørlig kiste som brandemaldet, så helt let var det ikke at nå den og vi end i de fjernestliggende hjørner, hvor Lige chokolade og jeg på billedet markerer dens indstrækning.

Efter denne markvandring tog vi os ind på marken ved siden af dyssen og tog en lille foto (foto)

Det var her Lige døde og jeg belide med en Jerseykøte stalden, hvor vi havde parkeret.

Vi Rike nu næsten hele ryen til Sundby langs vandet

Lidt før kl 14 nåede vi Sundborg og fandt frem
til campingpladsen lidt udenfor Sundborg på Fabryvej.

På gældt det om at finde den bedste plads. Viggo ville
lige ved at bygge i den ene side af pladsen, mens vi
andre tre foretrak den modsatte og mere solrige side.

Som den ægte domakral Viggo et bjæde blev sig for
flertallet, og vi fandt et dybt sted, hvor Joysen og Viggo
i løbet af 0,5 havde fået teltet rybt.

Vipst var prægtfuldt rovent og solrigt, så vi købte
kaffe i kiosken på pladsen og drak kaffe i solskinnet,
hvor jeg også havde fået tid til at skrive nogle kort til mine
venner.

Mens vi sad og drak kaffe hørte vi Viggo lide, da et by
dårende fortæller lige by vores telt. Heldigvis viste det sig,
at Viggos ildte spidomme om by til at forstyre netti-
roen ikke kom til at holde stik, det sidste by kom om
aftenen 22⁴⁰. Først havde vi vores fornøjelse af naboer
-telt med tog. Tag foruden vinkede og gav signal i fløjene,
men togel passerede og campingtorn vinkede glade igen.

Hå, af lang vejretid blev dette første bekendtskab med
campingpladsen ikke, vi skulle nå meget den eftermiddag
så vi ryddede tak og hængte teltet, som vi efterlod på
en dybt fredelig plad med god plads til begge sider.

Vi kørte fra Sundborg ca 15³⁰ mod Bratkrokkberg, hvor
parken mod anden var tilgængelig. Viggo købte teltet og is
overfor indgangen til parken (foto) og indtænkte om de blev
denne park stillede til vores smert som glade kroltere gik vi
ind i den smukke park. De mange fotos drøjer vi et bidt,
hvor smukt, det var.

Stor stolt var oprindeligt cistercienserkloster oprettet 1172. Ved
reformationen blev det overtaget af kronen. 1668 oprettedes baronie
Bratkrokkberg. Kirken danner stoltets nordfløj, den var desuden
ikke tilgængelig. Parken er nu åben onsdag og søndag, den er
på 40 ha, så vil man ellers have det hele må det siges, man

får meget for pengene. Vi gik op i første etage hvor der var
en meget smuk udsigt over parken og slottet, der mange gamle
spaldne træer og hull fritvoksende natur busk. For sent opdagede
vi, at vi ikke kunne skyde nogen gamse, uden måtte vi
følge slottet eller hele byen tilbage. Vi fortsatte, men hvor
længt vi skulle, vi regnede da også med, at vi gik ca 7 km,
men siger nu det, at det var meget smukt. Viggo gik sig
en bytur til og fik sig for resten af turen en vis skævt
for de utendelige husegærdsparker. Vi kom dropt 17¹⁰

Det gjorde held godt at ville komme på tur til Egskot, som
er meget smuk fordi den strækker sig over skotet så.

Egskot er Danmarks største renaissance vandborg med
en rustende baroktræ, der er berømt for sine 200 årige
klippede træer. Det er opført fra 1524-1554 på en skov af med-
lemmende lge i søen.

Derudover er der i 1959 anlagt en rustende flot blomster-
park med alle slags planter og som i en botanisk have er der
mange skille ved hver slags. Her midt i sømmen var der et
alders vidunderligt syn med de mange skønne fortet.

Også afdelingen med de mange figursklippede stedsgrøn-
ne træer var morsom. (fotos).

Trude havde gik vi dog lange omring og nød både plan-
terne og det smukke slot. Der var også her en mange de li-
riktet, og der fandtes da også en restaurant, som jeg antager
gav tilfælde.

Endelig besøgte vi os og boede med Strandborg. Vi besøgte
Egskot mølle, der nu er indrettet som restaurant. Det så
godt ud.

At 19¹⁵ nede vi campingpladsen og ville dertil tro var
egne og, da vi så, brille netop vi havde fået. En turist
hvis fra Roskilde havde planlagt sig klets op af os med tellene
så sat ind mod rest, at talrækkene næsten rulle hinanden
og temmelig gjorde et hurtig privat, med ikke det mindste søk
forblev i bilet af netværk.

Der var 14-16 personer, voksne og børn + kvinder og det
gik ikke alt for fredeligt til den første aften. Børnene var
hale og bylde og fallet kandede og skændte, så jeg var oplyst
over det netværk og lige præcis til at tage over det gode bilet

Onsdag 20/7 - torsdag 26/7.

på reglerne for tilfældet, men mine mere fud som-
melige familier medlemmer tog det retligt. Jeg skulle Vige
dindes, da iungene spærkede fodbold så det ind med os,
at bolden var ved at ende i grøden med hyskes i fløde-
sors, som jeg var ved at tilbringe.

Da vi havde indtaget dette gode middag og rasket op,
var jeg derfor trods trætuden ikke rasket af at få overstalt
til at tage med ind og kikke nærmere på Grundloven.

Vi satte bilen på en p. plads i tilkanten af byen
og havde så rindt af så på formlinger. Det var
blandt andet et stort flot raskhus på et stort opført hus
i gemmet stie i bindingsværk men opført i 30'erne, især
en der mange flotte indstillinger. Besøget var vi lidt
rindt af prøvede at komme til at blive lige langt vander
af strandpromenaden, men kunne ikke se for træerne.
Vi vandt ved Christians minde og varde byen til hellet,
hvor vi fik os en kop øl og kaffe, før vi krøb til køjs om
22 tiden.

Torsdag morgen var vi alle oppe kl 6. Været var køligt,
så vi drak kaffe og smurte frokost i hellet. Vi nåede
færdig til Tasinge 8 30 en lille sydkyst på ca 5 min.

Vi varde gennem Troense til Valdemors slot. (foto)
Slottet er opført 1639-1643 af Etn. 4. I syd fløjen et kapel, der blev
indviert af Thomas Kingo. Slotsgården omgivet med to park-
bygninger, to staldbygninger, to staldlængter og en kær-
ton. Desuden var der ikke adgang til træken bygninger eller
park, lagelager var tyndt med alle de små træde
fåke langt dørre kom vi til den 500-700 årige eg
Pambrosius eg til minde om Pambrosius Slot, (diktoren) der
en hustru og skrevet på Valdemors slot i mange år, mens
hans familie boede i Odense.

Duften gik turen til Brjninge kirke, hvorfra der i
klad nye stæb kunne tælles 65 kirkelærere. Det var grønt.

men nyntinde klort og det var virkelig imponerende
 så meget man fra det storm om søsle kirketårn kunne se.

Man så id af nogle glimtfulde og hule nyntinde var
 det på kirkens piller rids over, hvor man så i den ret-
 ning, man nu vendte. Det blaste bare, så man dårligt
 kunne stå fast og det knib fjern at holde apparatet
 stille, mens man fotograferede. Man kunne se sent til
 kongebord, Hølland, Tyskland som til den bymstige alvister
 kyst.

Det lille museum, der lå lige ved kirken, nøjedes vi med
 at se fra.

På Siødamningen kørte vi til Siø og over den til fjergen,
 hvor det godt ande mig, at vi kunne få ronskeligt ved at
 komme ned, så lang køen var. Mit ondsyn passede, vi
 blev dirigeret om bord som sidste til, og da de andre ikke
 var "pakket" så godt, som ønskeligt, kom vi altså til at
 trænge med så stort et stykke af bagenden inden for fjergen,
 at hele rækker måtte rykke de få centimeter, det betød at
 at give op for at vi kunne få fast bind inden baghyulene,
 der var fik blodet bag og var bindet for, da fjergen porten
 ikke kunne lukkes bag o. Derovre var der ikke plads, så
 fjergen kunne tage billedet fra den mest "dramatiske"
 side. Vi lod til, at fjergen ikke ville løbe for hårdt ned,
 når vi var inde og vi vidde da også velbetoldt i land.
 i Rind Kåking.

På overfor blev så vi den nye smukt færdige kongebords-
bro.

Rind Kåking var en yndig lille by med en masse gamle
 huse, som vi med Politikens Turistbog i hånden fandt
 frem til, mange af dem er fredede. På torvet statue af H.C.
 Ørsted. (Bispen)

Hier var så vi også. Den aldste del er en romantisk ca 1100
 år gammel fra 1626 har 4 renaissance porte og alle kanter spit.

Fra Rind Kåking gik turen med sydspidren af kongebord

Det var indføjet, at naturen på Høngeland var så
fuld anderledes, end jeg havde forestillet mig. I stedet for
det flade land skabte jeg havde ventet at finde, fandt vi et
bakket morænelandskab med nogle højst ejendommelige kuper
høje sandbakker ofte indtår skærsæder med en højde
på fra 30 - 50 m. Disse "kuper" spærrede en stor del af blikket
for udsigten så man følte sig helt indelukket. Imellem bakkerne
var der ofte helt fladt mere land.

Snart blev jeg landet borte i pludselig til Porsyrtanien, så
det lykkedes helt at man her var i P. i sommersæsonen. Det var
også oplyst at det var en lille landsby uden særlig betydning, så
det blev borte til gennemkørsel.

blikket, da det var bygget i en anden. Vi varde nok
af at indlægge en alderdommelig mand, der ved hjælp af
stokke skemlede for os, som synes Kongen Glædelig, hvis
gæst vi var på vej til.

Vi iførte os regnfrakkerne + peraply af broside
rynmur for at afslutte bryd på Glædelig's gæststed,
som vi havde lidt svært ved at finde. Borte kom vi,
gennem hvis gård man skulle for at komme dertil,
måtte vi at kalde os til bage til den rette vej, efter at
vi havde fulgt en vis visende pil og også havde fået
Lange døde, der ellers var på rette vej, tidens for gårdens af
en sti, som ellers var forkert.

Kongen Glædelig's gæst var stor langdygtig ansat af
77 randssten i tal og i brudt række. (Fotos.)

Videre gik det ned på på en det dårlige græsareal
smalle og bakkede, der måtte opgive, da der var så opkøst
af besværet mellem byens sporene, at der ville skrabe bender.

Vi købte kage i Høngeland, hvor der gamle tykke kager-
kone vist var brødt til bidden, hvin kaldte mig hele tiden
til fræk, men solgte mig iøvrigt det dyreste kage, vi
fik under hele turen.

Vi var drøftede inde ved Spidsbjerg af forsvarede gammelt
en masse, holdt 'til Trunket, ved Borresø. Stillet sig
gik på en styk bakke omgivet af græs og med udsigt til
hørd bide i øst og vest. Kærne i Kong Valdemars forde-
loy, som en stærkt befæstet kongsborg. Valdemar 11. d. 1242
heltrede den en tid forges.

Hovedbygningen består nu af to fløje sammenbyg-
get i rinkel med et højt tårn med spir. Stillet er kalket
akutblodsformet (fotos). Vi gik lidt i parken men
synet ind lod ikke til genbesøg af parkens i
Brokholmsborg. Det var det morsomme, at det et
stid i parken var et skilt med "planen må betales",
nogle man vist ydende truffet af som da også måtte
prøve (foto).

Vort efter Trunket var nyet blød bød dobbelt, så
det kom til at stå en række popler mellem Birkebærne.

Vort næste mål var Egeløkke, som nede den dag
abunde parken for besøgende, det sket kime ^{nele} ~~de~~ gonge blev.
nye. Gårdens historie går tilbage til 1426. Den nuværende
hovedbygning opført 1845. Grundlæggende var husestuer fra
fra 1805-1808. Her dante sket stene spillet "Egeløkke" om
Grundlæggende af Constance bldw.

I den stille vilende nye brode vi rundt i den smukke
park, hvor også en del tyske turistenes brode findes sig til
Køge af disse børn og overraskede Viggo ved den sadron-
lige yndlingsbeskæftigelse, vi stogrede os at høre os
tægt fra ham og se ind, som vi ikke kendte ham.

Det lykkedes os ikke at lokke Viggo, så tægt som vi
gerne ville have været, skrakken ved ham i brodet og
sig tomme på tægt. Alltså forlod vi Egeløkke.

Alt 15⁵⁰ mid vi var med nogle kaffe i bilen, det var
lige ved at blive en fast forstilling, da fy skankede over og holdt
kaffe med os og Viggo og Jørgen på bagadelt holdt indel af
sin kaffe med os sin mætte m. v., så det blev en inderlig st.

minet, Vijsse er jo fuldstændig.

Derimod lert det stor morskab om mig, det havde fundet
en grøft og en stor hak at gå i datering og. Deres jeg troede
at sidde udforsvaret derinde (det var det ikke nok i øregen og
med højte geas) hvile jeg en stor last til nærmest sig, standse
lige tid for mig, springe af bilen og nærmest sig grøften, hvor
jeg nærmest sprang og fra tid på ryg, hvor jeg nok blev,
mit klemme rakte mere, årsagen til mit besøg kunne vist
ikke forklares ved botanisk interesse i dette herrens regn.

Mændene hentede nogle brønde i grøften. Atten de mødte
sig højlydt med min tilbagekomst.

Vi nåede snart tilbage til Rind Kibing, hvor jeg, mens vi
ventede i køen ved gasgelyet, fik skruet et par kort.

Denne gang blev vi første til på fargen til Strandborg.

Vi var alle på campingpladsen kl 17⁴⁰, så den aften
blev det tidligt middag. Den stod på dygtige brækkelap.

Fusisthusene med passagerer var stadig på samme plads,
men denne aften meget mere slutfærdige. Telt og indtold
var i god behold.

Tredes småregn tog vi alligevel en tur til Strandborg
og Thürer. Efter tiuren kaffe i lillet og til bords i øregen.

Derpå fulgte en ret næsten tågen søn for mit ret kom-
mande og kin lidt søn for de øvrige tre familier med kom-
met. Regnen stod lige frem bronsne på bilens tag og hus-
ken var i ørene alle overposen blev pøkket om hovedet
kunne skaffe ro, så sønnen kunne ind finde sig, det var
ikke nok. Efterfølgende tænkte jeg meget på mine bare i
lillet, hvor regnen bronsede på telt dægen, ville de
kunne gennem den ret tiden at strømme?

Da kl var 5²⁰ stod jeg op gik over i det i øvrigt forblinde
lige soiledt hus. Her var 5 lillet - 6 - 7 dygtige røstetimmer
med hvile hangt ved træ, så man kunne aflæse timen
snyjort efter brugen. Desuden var der brusebad, og god-

bruse i et aflukket rum. Endvidere et aflukket rum med roste krumme, lytde o.s.v. og dertil toilet, dette rum flyede jeg gerne at sikre mig ved et krumme tidligt således og så dromme morgen.

Da jeg bankede på døren til 6 spurgte Viggo først, hvad i verden var der i det rum, gå over i bilen og tag dig, det rum er da ikke til noget andet? Jeg protesterede og sagde, at broderen rygtet ind var, så var det da med et krumme i bilen og køre. Viggo var virkelig stolt ind af sin sadronlige hjerter af mællens rum, det især stadig strømmende ind. - Ved egen skyld havde de to herrer fået vand indendørs, men så de to i sengene. Vi stod fjernt og af ommeider kom Viggo på højkant. Billedet fortæller lidt ind ord, broderen campingpladsen den morgen så ind. Pløst var ved at gå omvendt i skene og alt var med lydligt råd.

Nå, morgenkaffen hjalp lidt på humøret, og hyfler kan man jo man sig over det hele, det var et hurtigt syn at se folk passere forbi billedet i de svenske kvestjernet. Mand i pyjamas hørte og domer-rymfrakket, havde kåber og bare bælter og mange andre kombinationer.

Ryggen stilende noget af og ved 8³⁰ tiden var vi færdige til at køre mod Odense.

Efter Ringes Røde vi forbi Ryngbygård og ville af ryngen til Wodskov, men standsede på gadepladsen, hvor manden kunne fortælle at ryggen var medtaget for 3 år siden, det kunne ikke af rodt ind markede kørt.

I de bymøder så vi Carl Oulsen's hus og mindes marked båret af hans døttel (foto).

Det var indens ikke åbent i den fynske landsby, da vi nåede dertil og vi fortsatte til Odense Zoologiske have

Dette besøg i Zoo blev en stor oplevelse for Inge Christe, der ikke mindst de gære, hvin som lille hun var i Zoologisk have.

Ombygget var meget nydeligt og i forbindelse med et tivoli der en liden smukt, enkelt og smukt i sin tid forsmning.

Der var det nu ikke så mange af, men lidt her og også ned. Fjerner var særlig bebygget over en legende søside, der spillede bold med en plastik flasket, der var også morsom.

Inge Christe var helt rask i en lille bygget, (Kid of drag race) som hun havde sad og kaldte med (foto)

Jeg havde min oplevelse med min vasker, der sendte en spyt blæk med mig, som ville have rundt mig midt i en vej, men som heldigvis på grund af den opvælte glasvej blev minde til denne, hvor den opvælte med et blæk lige fra min minne. Det var argeligt, at vores gode fotograf ikke fik dette øjeblikshillede.

Viggo havde også sine oplevelser, men de foretog i tårnen og en vist for ham det bedste ved det besøg.

Det 10³⁰ tidspunkt forlod vi Zoo og tog til den fynske landsby, hvor vi de næste to timer havde rundt af buse alle de mange gamle huse, men her var opført med interiører.

Jeg læste op af programmet om alt, hvad vi så, så jeg virkelig selv nåede at se det. Ugent var skönt, og vi nød rigtig de fedtlig angivelser. Her var også mange turiststade danske, tyske og ^{en} hel bus fuld amerikanske, men området var jo stort, så vi gik ikke hinanden (fotos)

Et 12⁴⁵ havde vi set os mellem i "de gode gamle dage" og sendte tilbage til mitiden og et af dens store problemer forberingens sandsketheden. Vi skulle se den kirke og var bange for ikke i dens nærhed at kunne finde plads til bilen, som vi derfor forberede helt i indkanten af byen og troede ind til den kirke St. Knuds Kirke.

Den nuværende kirke er opført midt i det 13 århundrede i nærheden af St. Odens kirke, hvor Knud den Hellige blev

maj 1086. Under kirken er det en stor ejendommelig
krypt, hvis to halve skibe indeholder Stet Knud og hans broder
Benedikts levninger. Desuden findes her også Kong Hans og
dronning Christine, sinnesne Frands og Estr 2 og hans dron-
ning Elisabeth.

Kirkens indre rækker imponerende med de opad strækkende
spidsbuer og søjlers linier. Det giver en høj kappe og det allerede
hvis skinnende altværdig er tid fort af Hæns Bleg i smukt smit
værk. Døbefontenen er fra 1660 og prædikestolen fra 1750. (foto)

Vi var drøftede at smut inde i en smuk katolsk kirke
i nærheden, men da det var en søndag sigende, det sad og
bord ved sandt lys, gik vi hurtigt igen, den kirke ville
og ellers gerne have set nærmere på.

Efter et kort bleg i St. E. Andersens anlæg trillede vi
over broen hen siddende på en bank ved rådhuset,
mens fjern gik for at købe film.

Vi var på dette tidspunkt dødtrætte og så villige, at
vi hurtigt kunne holde tid at gå forbi en rektifikations-
station, men fra det drøftede vi vidunderligt af alle
kulturelle hertilhed. Vores frukost omfattede jo på os
i bilen i smukt tilstand, men det var lang vej at gå.

På ny blev vi kage og kaffe og nåede da også
omvendt til kage til bilen.

Vi måtte dog hellere på den anden side af Blom mens-
lyst efter Bellinge, for vi fandt alle bilinget for en
fin spisesteds opfyldt, vi betalt 14²⁰ for vi nåede at
få de bemærkede møder til freds stilhed.

Det var stadig meget varmt, så Lige skede og fjz skiftede
skjorte og Vejre sko, mens vi nåede det i grøften (foto) det
var her, vi vinkede til de mange for de bekendte og i øvrigt
rigtig hyggelige os.

Nå, videre måtte vi, det var endnu meget at se den dag.
Vi kørte, som ved vanlig af de små i dybtste nye, kom

forbi det meget høje punkt Brandtrøtt, før vi nåede frem til Fritburg Børnehøj, der er 131 m høj. Vi betragtede til ryggen det var en drøj bus, men tid siglen, da vi nåede toppen, var omstændelserne rask og vores gode kikkert kom her rigtig til sin ret. Dermed Vissensbjerg banket sig Brandådalens "opgrind" mod syd Hvingerups skov, mod sydvest Hille belt og iøvrigt var der indsigel over levende træer, lindingsværks træer med stråte og hove med stingerdet, rigtig det fynske landskab.

Det fandtes endnu en høj, som vi også besteg, og var så derved et stærkt i fjerns stormfald, men selvfølgelig tabte jeg snart pusten og raskede efteråndet (billedet vist for meget).

Jeg var allerede aldeles tid mættet, da jeg nåede toppen og måtte smide mig på ryggen, for indsiglen begyndte at indtænde mig igen. Vige og Inge kunne høre fulgt en sti, der smed sig op til toppen, så de kunne nøje se mere af brede på deres nye passers flue mindre sten. Det fandtes også en historisk mindepark med genfortings sten og mindestem for faldne fra Fjens stift indet 2. verdenskrig.

Da vi var på Fritburg Børnehøj brød det sorte skyet op, men de blandede igen.

Snart før Hvingerup fandt vi et sted, hvor vi kunne ryde efter middagskaffen. Det var indsigel ind over marker, hvor det stod store lige. Det var her Inge kunne slukke chokoladefingre med draggede smag, Fjens fortsigede det, men var så travlt for at nå det, at billedet blev rykket.

Vi kørte nu gennem Hvingerup gårdsplads (foto) og videre til Simmerrup, hvor vi inde fra betragtede byens storm gårde, vi havde ikke mad på os mere fra gammelt tid den dag og gik ind og aflegge besøg i museet (foto).

Vi kom forbi Sandtrøtt stov, hvor E.F. kolonnen nu bor hjemme (foto).

På det næste stykke af Rom vi nu til at køre på den anden side af Strustor sø, som man faktisk meget bedre kunne se fra denne side. Efter en omkørsel nåede vi til Allerup, hvorfra vi kørte ned mod Grundhøjslund forbi Rantzeaisminde ned til "Tankefuld", hvor vi nåede udsigten af kende Langes mindet til Grundhøj til samling pladsen, hvor vi var kl 18⁴⁰. Lige efter vores ankomst begyndte det at regne lidt igen, hvilket var ellers blevet borte i det gode vejr.

Efter spising, opstod m. t. tog vi en tur til Grundhøj, parkerede bilen og spadserede ad strandpromenaden ned til Christiansminde, i sandhedens interesse må der tilføjes, at jeg ikke nåede ned helt ned, jeg var så borte, at jeg fortrak at blive efterladt på en bente, mens de to tog det sidste stykke.

Udsigten var meget så skøn og promenaden meget smuk.

Derfor kørte vi lidt rundt, på vejen hjem begyndte det alligevel at regne, så vi var meget medbragte ved tanken om indeni en tur med regn.

Da vi drog vores kuffet kaldede Lige Mørke med os bag vores storlygte, stor friskskabelse, da trim derefter var lige ved at rulle hermedastem med indhold var det at Viggo med medbragt ansigtslid brødt af bedrøvet stemme bad "lod nu være med at rulle mere, jeg tror skide så ked af det". Dagens bemærkning, det fik os alle til at grine.

Det regnede indeni, da vi gik i seng lidt før kl 23, mens heldigvis brød det snart op igen og vi fik en rolig og uforstyrret nat. Så godt var jeg, at Viggo kl godt 6 opvågnede at finde mig sovende.

Vi kom hurtigt på benene. Solen skinnede alligevel og det var en yndig morgen, så vi var helt borte af, at vi skulle

Lørdag 28/7

XXVII

Det at pakke sammen og opstille ved bryg på den skønne i Byen.

Eftermiddagen var vi så heldige, at det ikke varde længe, før alle kunne følge, efter vores sammenpakning af alle "historier" (foto) og vi var klare til afgang fra Sundby med Fåborg som mål.

Langt Sundbyvind kunne vi med den skønneste udsigt over landet. Ved Lutensskov blev der fotografert. Vi passede Ballerup og kom 9.50 til Fåborg, hvor vi parkerede ved træerne og hurtigt spadserede ind i det runde i den lille hyggelige by, hvor der på grund af tidens fremmads indkøbshandel var en masse mennesket i byen. Vi så mange af de gamle bindingsværks huse og også de mere moderne strøg med de pynkede indkøbsvinduer. Vi hørte også den oplurede og høje byens kronmesters anbefale forskellige af kornets tilbud, det var ikke noget nyt, men dog et kuriosum.

Dermed var besøget i Fåborg Kunstmuseum en oplevelse. Det var samlet en masse dygtige arbejder af fynske malere og billedhuggere (f. eks. Kai Nielsen) skulpturer var repræsenteret af Poul S. Christensen, Fritz Syberg, Edet Hansen, Jørgen Hansen og Jens Birkholm. Museet, der er meget smukt indrettet, er oprettet af Statsråd Arne Rossmisens 1910.

På torvet var opstillet Kai Niensens "Jernstien" (foto).

Efter besøget i Fåborg ville vi gerne have besøgt den 500 år gamle Kaløster vandmølle, men ved omkomsten besluttede vi os, at man om formiddagen skulle betale dobbelt indgang og selv finde oplysnelse, det syntes vi var for groft og ikke i overensstemmelse med infocenteret sag.

Langt kunne vi runde i de skønne Strandingsenge byge.

Vi tænkte op og provokerede i Skillinge, hvor det var, vi så drømmen, der skjulte pistoler på motor i indet bluest.

Vi kom forbi Slusgård og kom ind til bysten ved Falsled, hvor det var et stort brudekøst. Udsigten var også især en

Lørdag 28/7.

hij dybt her og vi fandt ved Smukkehuset i indgangen af
en stort et dybt spise-sted, fik det hele stalt ind og stillede
os for dækslet at blive fordruset af en starm frække fluer
der drus og på flugt med alle vores pebber nellikker og andre
fulgte os helt ind i bilen. Allsi kørte vi videre, kom gennem
Druslette med den yndommelig fast rings lignende kirke
Endelig fandt vi et dybt sted ved Kobbel Skov 12³⁰ her
spiste vi af mid det dytste ryr. Vor på vej til Helnes,
men vendte om og kørte forbi det smukke Frederiksgave
Høstarunde hovedbygning fra 1775, der gik en lang lige alle
op til stallet. Porten ikke tilgængelig.

Snart efter midt vi til Ørens, hvor vi så en del gamle
bygninger, Willemaes gård, hvor det et mindstest en del store
på dette tidspunkt lukket, vi nøjedes med at kikke ind ad vin-
duerne. Høsten ville vi gerne have været inde i, men netop
da vi kom dertil samlede man til bryg og sel. Vi så statuen
af Willemaes og på torvet statue af Klavis Børnsen, vor et
smukt ved hornen, kille bryr, så på billige indsalgs tilbud
og forlod derefter byen.

Ved Widelsborg måtte vi igen ind at broe i porten, der
er meget smukt, næsten trykset i stien. Stallet opført 1706,
der så ståtligt ind og havde sit eget banner rejende over
stallet. (fotos). Her ved Widelsborg var det, de små piger
havde fundet en vej til et lyse lommetunge ved at åbne
og lukke lullet for turisterne. Det skal nok give godt.

Langs Gamborg fjord kørte vi til Skiddal fort, hvor der
kom en voldsom byge.

Det en voldsom trafik over Billsholmsbroen, der var jo bridge
efter middag.

Ved Torlof fandt vi et dybt sted at drikke kaffe
solen skinnede nu alt. Vi kunne høre se Skerbakten
her.

Langs det smukke alpebals landskab kørte vi nu langs over

Lørdag 28/7.

XXIX

Jylland. Gennem Vejen til Tørstindstuen, som vi dygtigt at have set Jernstuen og Huset og ikke blev særlig imponerede af. Der var også bølger og et andet mindre mærke. Tørstindstuen er 5,6 m. i længde og ca. 3,5 m. bred.

Ved Stalden førte vi os ellers så dygtigt navigatør, foruden at fortælle, så vi fik en omkørsel på 10-15 km det meste af den på dærlige nye, men vi fandt dog indelig gennem det Isbjerg det 17de og fik det en instilling mod bagefter.

Der var rigtig en bølge i den mildt en udkørsel af bykonstruktion til den nye bygge krænkelser. Og da bølgen ikke var rød, blev den slagt mod bagefterstøtten plet at være, blev det med ordene „for en rød“ appelleret til ens fantasi.

Der var genoplyst og mange mennesker fra hele familien deri indbefattet de to mødre „Lene 1 og Lene 2“.

Da vi var kommet indendørs og havde siddet et øjeblik blev vi inviteret ind på Bjørkes værelse for at se det flotte nye indbyggede skab, de der var færdig. Jørgen blev opfordret til at prøve barmkæmperne og åbne dørene. Da han nede til midterstøtten faldt den dybtste „pakke“ ind i os mere på ham, nemlig hans lille Karen, som familien gæstfærdig havde indbudt til at tilbringe weekenden sammen med os.

Alt var genoplyst.

Alle weekenden blev vi nu som sædvanlig bevarer på det flotteste både lørdag i stuerne og søndag oppe hos mødet, hvor vi alle var søndag. Det blev vel nok stadigvis meget af betydning af - det -.

Vi var som følger. Vi, Jørgen og jeg i Morres stue. Lene og Lene hos Bjørke og Karen hos Birger.

Om søndagen prøvede vi en lille tur i Morres dygtige fællesrum.

Mandag morgen rykte Karen og Jørgen over Sønderborg, hvilket Karen havde sin studebillede, til København, hvor Jørgen

skulle tilbringe sin sidste ferie i Ager.

Onsdag efter middag efter hyggeligt samvær ved kaffebordet sluttede H. H., Bodil, Bjørke, Viggo og jeg mod Sønderborg. Tunge skude efterlod vi på ferie en aften i Ager.

Efter disse par dygtige dage i familiens skid tog vi rosende afsked med de, der skulle blive i Ager og kørte kl. ca 16 mod Sønderborg dog ikke ad den stjernevej, vi havde for alle ferier. Vi kørte over Brønne, Faldingbro, Pidding, Jels til Hederslev, kørte langs fjorden til Agerstend.

Angede fra i Gylde og kørte til Dybdalstræde strand, hvor vi mødte "Vilhelms" huse lige på Politiet. Jerns med familie, der havde sommerhus der.

Videne over Læs Hidsrup til Høftup døde fra over Diernes Sønderballe, Gørret strand, Gørret til Agerstend. Over Torner og Snegbak nåede vi Sønderborg ca 20¹⁵ efter en smuk og dygtig tur.

Den lille familie blev her til tirsdag over middag og drog af mod Ager efter nogle hyggelige timers samvær også her. Vi fik blandt andet genopfrisket vort kendskab til "Byens fri." og talte om en tur til Østergaard næste år.

Dette var altså en lang beretning om en dygtig tur tidens indhold af nyere art. Forhåbentlig vil den, når vi bliver ældre kunne stille os etkelte tankerne om os af lade os genoplive i minderne.